

[Holger Hansen.]

om de enlige eller de måske-enlige og om, hvorledes familiemønsteret har ændre sig i de senere år, således at tidligere principper i lovgivningen måske ikke længere kan bære og omvurdering derfor bliver nødvendig. Disse betragtninger har ikke særlig relation til dette lovforslag, men de er nok alligevel værd at have med i vurderingen af den sociale udvikling i disse år, som jeg mener denne lov vil komme til at påvirke i meget høj grad.

Befolkningens forståelse og medvirken er absolut nødvendig, hvis socialpolitik skal lykkes. Denne medvirken og forståelse har vi jo kendt i mange år. Vi har kendt denne forståelse i mange år i næsten alle kredse. Vi skal være opmærksom på, at kravene fra det offentlige til den enkelte, skattetrykket, nu er af en sådan karakter, at opmærksomheden er spændt og kritikken er rede også på områder, der før ligesom var sparet for denne kritik.

Jeg skal ikke ved denne førstebehandling gå ind i lovforslagets mange enkeltheder og skal slutte med at tilsige mit partis velvillige medvirken ved behandlingen af forslaget. Vi går med glæde til denne forhandling i udvalget og med ministeren. De tanker, der her er sat på papiret i dette forslag til bistandslov, ligger os i venstre særdeles nær. Jeg vil gerne erindre om, at det bl. a. var på vores foranledning, at den socialreformkommission, der nu har afsluttet sit arbejde, blev sat i gang.

Ministeren gør i slutningen af sin fremsættelsestale nogle bemærkninger om ikrafttrædelsesdatoen, som i forslaget er angivet til 1. april 1974, og ministeren siger rent ud, at nogle nok vil mene, at det er kort frist at sætte for gennemførelsen af denne lovgivning, der er så omfattende. Heri er jeg enig. Vi vil i allerhøjest grad kunne færdiggøre dette lovforslag til den 1. juni. Derefter er det sommerferie, også på de offentlige kontorer og i de offentlige råd, og der vil så kun være godt et halvt års tid tilbage til at klare de mange, mange problemer af teknisk karakter og af personalemæssig karakter, der opstår, og som skal klares inden den 1. april 1974. Jeg tvivler meget på, at det vil være muligt på forsvarlig vis at nå at sætte denne lov i kraft til denne dato, og jeg må opfatte ministerens bemærkninger i slutningen af

fremsættelsestalen sådan, at ministeren er åben for en forhandling også om dette vigtige problem. Vi ønsker ikke at sinke denne lovgivning, vi ønsker tværtimod at være med i behandlingen af den og at gøre denne sag færdig fra folketinget så hurtigt, det overhovedet er gørligt på forsvarlig vis, og at dette lovforslag kan få en så omfattende og så grundig behandling så hurtigt som muligt.

Jeg kan med disse ord anbefale forslaget til en velvillig behandling i udvalget og tilsige venstres positive medvirken til at gøre dette kompleks færdigt så hurtigt, det er gørligt, men også til at drøfte, hvornår det er muligt at sætte dette i kraft på forstandig og forsvarlig vis med en fornuftig administration af lovens mange paragraffer i de kommuner og amter, hvor denne lov skal administreres.

Grethe Philip: Med dette lovforslag lægges der op til den endelige omlægning af den sociale sektor, således som det er foreslået af socialreformkommissionen. Kommissionen har arbejdet med meget store målsætninger: forebyggelse og revalidering, tryghed og trivsel. Det bør også være vor ledetråd, når vi nu skal drøfte dette centrale lovforslag.

Samtidig må det understreges, at vores opgave her i folketinget, når vi skal fastlægge den sociale struktur, er at gøre den så hensigtsmæssig som muligt, det vil sige at tilrettelægge den sådan, at vi får den bedste udnyttelse af de personalemæssige ressourcer, der sættes ind, og dermed også giver det klientel, vi gerne vil støtte, den bedste bistand. Vi bør lægge gode, rummelige og smidige rammer, men resultaterne skal nås ude i det praktiske arbejde gennem en fremsynet planlægning og ved personalets indsats. Det er til syvende og sidst derude, slaget skal stå. Derfor er det også et meget langt stykke hen ad vejen, på den ene side den lokale planlægning og styring og på den anden side personalets indstilling og viden og dets indleven i problemerne, der bliver afgørende for resultaterne.

Intet tyder på, at de sociale problemer vil aftage i de kommende år; store omlægninger i samfundet, f. eks. kvindernes ændrede arbejdsopgaver i retning af mere erhvervsarbejde og tilsvarende mindre mulighed for at tage sig af omsorgen for familiens børn og